

РЕШЕНИЕ

№ 2299

гр. София, 07.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **8175** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.84, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на адв. Е. М., като пълномощник на SAVENCIA SA/САВЕНСИА СА, Франция, срещу РЕШЕНИЕ №177/29.05.2020г. на председателя на Патентното ведомство на РБългария (ПВ). С оспорвания административен акт, на основание чл.75, ал.12 ЗМГО във вр. с чл.75, ал.10, т.3 ЗМГО, е оставена без уважение жалбата на SAVENCIA SA, Франция срещу Решение от 17.04.2019г. на състав по опозиции за отхвърляне като неоснователна на опозицията, срещу регистрацията на марка с вх. №138882 „CAPRICE“, словна, във връзка със стоките „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ от клас 29 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ).

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното Решение, като постановено в противоречие с материалноправните норми и с целта на закона. Поддържа, че в производството пред ПВ спорът е бил сведен до това дали е сходство между стоките „сирене“ в клас 29 МКСУ за които се ползват със защита по-ранните марки на опонента, от една страна и от друга заявените в същия клас стоки „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“. Като неоснователни определя мотивите на административния орган, че между посочените по-горе стоки не съществува сходство. Смята, че опозиционният състав на ПВ

правилно е дефинирал стоките, за които е установено използване като обобщаващата категория – „сирене“, без да е извършено допълнително категоризиране като „сирене на млечна основа“ или „сирене на растителна основа“. Твърди, че чрез признаване на защитата на регистрираните марки на жалбоподателя за широката категория стоки в клас 29 МКСУ „сирене“, на същия съответно следва да се признае защита и за сирене, което е произведено на основата на растителни мазнини, като например кокосова или какаова мазнина. Допълва, че оспорените стоки от клас 29 МКСУ „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ са растителни мазнини, които с оглед естеството, предназначението им и начина на тяхната обичайна търговска реализация се търсят и консумират като заместители на млечни продукти. Подчертава разширяващата се и добиваща нарастваща популярност в България област на заместители на млечни продукти и по-конкретно на заместителите на сирене на млечна основа, като сочи, че най-масово използваната съставка – субституент на млечно масло е именно кокосовата мазнина. Изтъква, че какаовото масло намира широка употреба в производството на сладкарски шоколадови десерти, които не са на млечна основа, както и че какаовата мазнина и кокосовата мазнина са установени като субституенти на млечната мазнина. Релевира доводи, че стоките на опонента „сирене“ включват в своя обхват сирене на млечна и на растителна основа, а стоките на заявителя „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ са заместители на млечни продукти, по-конкретно на млечни мазнини. Претендира, че е налице сходство в естеството и в предназначението на сравняваните стоки. Оспорва мотивите на решаващия орган за различие в потребителите на „сирене“ и на заместители на млечни продукти. Допълва аргументи за това, че млечните продукти и техните заместители имат сходен начин на пазарна реализация и че е налице улесняване на потребителския избор между продукти с високо съдържание на мазнини от растителен или от животински произход. Според оспорващия решаващият състав е следвало да прояви последователност и да установи сходство между стоката „сирене“ и млечните заместители „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“. Моли съда да отмени Решение №177/29.05.2020г. и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото. Доводи за незаконосъобразност на административния акт излага и в представени по делото писмени бележки.

Ответникът – ПРЕДСЕДАТЕЛ на Патентното ведомство на РБългария, оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Чрез процесуалния си представител юрк. Г. поддържа, че Решение №177/29.05.2020г. е законосъобразно и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна В. AND F. PRODUCTS MANUFACTURING S. E.J.PAPADOPOULUS S.A., Гърция, редовно уведомен за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и съдът приема за установено със събраните писмени доказателства, че жалбоподателят SAVENCIA SA е притежател на следните марки:

1) Марка с международна регистрация „CAPRICE DES D.“, словна, с IR №616080, регистрирана на 30.03.1994г., със срок на закрилата до 30.03.2024г., за стоки от класове 29, 30 и 32 МКСУ.

2) Марка на Европейския съюз „CAPRICE DES D.“, словна, с рег. (EUTM) №[ЕИК], заявена на 01.04.1996г., регистрирана на 26.11.1999г., със срок на закрилата до 01.04.2026г. за стоки от класове 5, 29, 30, 31, 32 и 33 МКСУ.

Със Заявление вх. №138882/22.10.2015г. заинтересованата страна В. and F. Products Manufacturing С. Е. J. Papadopolus S.A., Гърция е сезирала ПВ с искане да бъде регистрирана словна марка „CAPRICE“ за стоки от клас 29 МКСУ „бадемово мляко за готвене; бита сметана; егног (напитка от яйца, мляко и захар [безалкохолен]; извара; какаово масло; кефир [млечна напитка от ферментирало мляко]; кисело мляко; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио; кондензирано мляко; кумис [млечна напитка от ферментирало мляко на кобила]; маргарин; масло; млечни напитки [с преобладаващо съдържание на мляко]; млечни продукти; млечни ферменти за кулинарни цели; млечни шейкове; мляко; мляко с повишено съдържание на белтъчини; оризово мляко [заместител на мляко]; подквасена сметана; простокваша [сиренина]; пряснозамразени плодове; птичи гнезда за хранителни цели; ракообразни [неживи]; ряженка (ферментирало печено мляко); саламури; сирене, кашкавал; сирище; смеси, съдържащи мазнини, за мазане на филийки хляб; сметана [млечни произведения]; фъстъчено масло; фъстъчено мляко за готвене; соево мляко [млечни заместители]; соево сирене; суроватка; фъстъчено мляко за готвене; шоколадово масло с ядки“ и за стоки от клас 30 МКСУ „замразено кисело мляко [замразени сладкарски глазури]; какаови напитки с мляко; напитки от кафе с мляко; сладолед; сладолед; сладолед на прах за хранителни цели; шоколадови напитки с мляко“. На основание чл. 37б ЗМГО (отм.), след извършена преценка за формална редовност и за съответствие с изискванията на чл.11 ЗМГО (отм.), заявката е била публикувана в официалния бюлетин на ПВ, бр. 7/29.07.2016 г.

Срещу регистрацията на процесната марка жалбоподателят SAVENCIA SA е подал опозиция с вх. №1335640/31.10.201г., на основание чл.38б, ал.1, т.1 във вр. с чл.12, ал.1, т.1 ЗМГО (отм.). Опонентът е внесъл опозиция по отношение на част от заявените стоки от класове 29 и 30 МКСУ. В опозицията се поддържа, че заявената марка изцяло се съдържа в по-ранните марки и следователно е налице висока степен на визуално, смислово и фонетично сходство между тях. Посочено е, че цялостното визуално впечатление, което всяка една от сравняваните марки създава у потребителя е силно сходно, тъй като реално заявената марка, подобно на по-ранните марки, въздейства върху потребителите с фонетично и визуално идентичния словен елемент CAPRICE. Изложено е, че смислово знаците могат да бъдат определени като сходни, поради факта, че съдържат френската/английска дума CAPRICE, която в превод на български означава „каприз“. Твърди, че предвид силното, граничещо почти с идентичност визуално и смислово сходство, както и фонетично сходство между сравняваните марки, не до там отличителните различия между знаците, не са достатъчни, за да бъде преодоляно цялостното сходство между тях, което е в степен да доведе до объркване на потребителите. В мотивите на опозицията са изложени твърдения, че атакуваните стоки от класове 29 и 30 МКСУ, за които е заявена по-късната марка, са идентични и сходни на стоките от класове 29 и 30 МКСУ на по-ранните марки. Релевиран е довод, че марките са силно сходни/почти идентични визуално и смислово, и фонетично силно сходни, както и са предназначени за

идентични и сходни стоки в класове 29 и 30, което представлява двойно кумулативно сходство. Стоките, на които се основа опозицията са: клас 29: „сирене, мляко и млечни продукти; хранителни масла и мазнини“ и клас 30: „кафе, чай, какао, шоколад, захар, ориз, тапиока, саго, заместители на кафе; браниш и произведения от зърнени храни, хляб, сладкиши и захарни изделия, сладоледи; мед, петмез; мая, бакпулвер; сол, горчица; оцет, сосове (подправки); подправки; лед“.

В представения му срок заинтересованата страна В. and F. Products Manufacturing С. Е. J. Papadopolus S.A., Гърция е изразила становище по подадената опозиция.

На 10.11.2017г. жалбоподателят, чрез представител по индустриалната собственост, е представил доказателства за реалното използване на словна мярка на ЕС „CAPRICE DES D.“ с рег. (EUTM) №[ЕИК] и на международна марка „CAPRICE DES D.“, с IR № 616080 за периода 30.06.2011г. – 30.06.2016г. Последното е направено във връзка с подадено искане на заявителя на марката – обект на опозицията.

На 17.04.2019г. състав на Отдела по опозиция е приел Решение за частично отхвърляне на опозицията по отношение на следните стоки от клас 29 МКСУ: „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио; пряснозамразени плодове; птичи гнезда за хранителни цели; ракообразни [неживи]; смеси, съдържащи мазнини, за мазане на филийки хляб; шоколадово масло с ядки“ и от клас 30: „какаови напитки с мляко; напитки от кафе с мляко; шоколадови напитки с мляко“ и е отказал частично регистрацията на марката по отношение на стоките „бадемово мляко за готвене; бита сметана; егног (напитка от яйца, мляко и захар [безалкохолен]; извара; кефир [млечна напитка от ферментирало мляко]; кисело мляко; кондензирано мляко, кумис (млечна напитка от ферментирало мляко на кобила); маргарин; масло; млечни напитки [с преобладаващо съдържание на мляко]; млечни продукти; млечни ферменти за кулинарни цели; млечни шейкове; мляко; мляко с повишено съдържание на белтъчини; оризово мляко [заместител на мляко], подквасена сметана; простокваша [сиренина]; ряженка (ферментирало печено мляко); салзмури; сирене, кашкавал; сирище; сметана [млечни произведения]; фъстъчено масло; фъстъчено мляко за готвене, соеве мляко [млечни заместители], соеве сирене; суроватка; фъстъчено мляко за готвене“ и от клас 30: „замразено кисело мляко [замразени сладкарски глазури]; сладолед; сладолед; сладолед на прах за хранителни цели“.

Това решение е оспорено от SAVENCIA SA в частта, с която е отхвърлена опозицията (жалба вх. № 70121091/21.06.2019г.) във връзка с което е образувано производство по раздел VIII, чл.69 и сл. ЗМГО. Със Заповед №411/20.05.2020г. е определен състав от Отдела по спорове, който да разгледа и се произнесе по жалбата. На основание чл.69, ал.3 ЗМГО съставът изразява Становище да се остави без уважение жалба с вх. №70121091/21.06.2019г. срещу Решението от 17.04.2019 г. за отхвърляне на опозицията срещу регистрацията на марка с вх. №138882 „CAPRICE“, словна, във връзка със стоките „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ от клас 29 МКСУ.

Производството пред ПВ е приключило с издаване на оспореното Решение №177/29.05.2020г.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно – маркова експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице Р. С. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно и въз основа на него приема за

установени следните релевантни за спора факти: 1) Налице е разлика между млечния продукт „сирене“ и „имитиращите продукти“; 2) Потребителите на „сирене“ и на различните видове заместители на сирене, произведени от растителни мазнини по принцип са различни, поради което тези стоки не могат да бъдат взаимнозаменяеми и да бъдат конкурентни стоки; 3) Продуктът „сирене“ и продуктите, заместители на сирене имат различен търговски произход; 4) Пазарната реализация на оспорваните стоки – същите се предлагат на различни щандове в търговските вериги или в различни специализирани магазини; 5) Между стоките „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио“ от клас 29 на процесната марка и стоките „сирене“ от клас 29 на по-ранните марки не е налице сходство, както и липсва идентичност между тях, поради което не съществува вероятност за пряко объркване на потребителите. Вещото лице е направило и извод, че при използване на процесната марка е налице вероятност за непряко объркване (вероятност за асоцииране), тъй като отличителната дума „CAPRICE“ е фонетично съвпадение като първа дума и се съдържа и в трите марки.

За установяване на факта, че между заявените стоки „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио“ от клас 29 и стоките „сирене“ от клас 29 МКСУ на по-ранните марки е налице сходство жалбоподателят е представил писмени доказателства, чрез които да докаже, че същите имат еднакво естество, че имат едни и същи канали на разпространение и че са в конкуренция помежду си. Представени са и доказателства в посока, че традиционните производители на сирене са започнали да включват в асортимента си продукти от заместители на сирене.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 84, ал. 1 ЗМГО. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорения административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №177/29.05.2020 г. е постановено от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.75, ал.12 ЗМГО.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.75, ал.1 – ал.10 ЗМГО, които бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение, дадено в чл. 9, ал. 1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с

регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветовете, звуци или всякакви комбинации от такива знаци.

С нормата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО (отм., приложимата редакция ДВ, бр.19/2010г., в сила от 10.03.2011г.) е въведена относителна забрана за регистрация на марка, при подадена опозиция по чл.38б, когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. Идентична е и нормата на чл.12, ал.1, т.2 от действащия ЗМГО (ДВ, бр.98/2019г.). Определение за по-ранна марка е дадено в ал.2 на чл.12 от отменения и действащия ЗМГО.

От анализа на цитираните норми следва извод, че в производството по опозиция е необходимо да бъде установено кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) по-ранно право върху марка по смисъла на чл.12, ал.2 ЗМГО; 2) идентичност или сходство на сравняваните знаци; 3) идентичност и/или сходство на стоките и/или услугите на заявената и на по-ранни марки; 4) идентичността или сходството на марките и съответно на стоките и/или услугите да създава вероятност за объркване на потребителите, включително за свързване с по-ранната марка.

В случая правилно е установено в производството пред ПВ, а и не се оспорва, че регистрираните марки „CAPRICE DES D.“ с рег. (EUTM) №000223792 и „CAPRICE DES D.“, с IR №616080, са по-ранни от процесната „CAPRICE“, вх. №13882, по смисъла на чл.12, ал.2, т.3 и т.7 ЗМГО.

На следващо място, следва да бъде извършен анализ за идентичност/сходство на стоките от клас 29 МКСУ. Релевантни фактори при сравняване на стоките и/или услугите са тяхното естество, предназначение, фактът дали са допълващи се, или взаимозаменяеми, и др. (Решение Съда на Европейския съюз (СЕС), С-39/97 „Canon“, параграф 23). При анализа следва да се вземат предвид само стоките от клас 29 „сирене“, за които са регистрирани по-ранните марки и за които в случая е доказано реалното им използване. При сравнение на стоките „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ от клас 29 на процесната марка и стоките „сирене“ от клас 29 на по-ранните марки, съдът намира, че същите не съвпадат в своето естество.

Потребителите на „сирене“ и на различните видове заместители на сирене, произведени от растителни мазнини по принцип е различен. Напълно възможно е, както твърди жалбоподателят, малка част от потребителите на сирене, произведено от мляко, да опитат и заместител, или да започнат да консумират заместител по здравословни причини, но и в двата случая при закупуването на продукт, потребителите биха били много внимателни при избора си и не биха се объркали относно това какъв продукт купуват. Г. стоки, според настоящият съдебен състав, не са взаимнозаменяеми и не биха могли да са конкуренти стоки. Продуктът „сирене“ е обект на строга регламентация съобразно Закона за храните (ЗХр) и Наредбата за специфичните изисквания към млечните продукти (НСИМП), като влагането на различни немлечни суровини драстично намалява качеството му. „Сиренето“ е хранителен продукт, за приготвянето на който от съществено значение е качеството на суровината „мляко“, от която доминантно се състои, като производителите

използват и различни негови разновидности, като например: мляко на прах, кондензирано мляко. Съдът намира, че потребителите възприемат „сирене“ само и единствено продукт, който е направен от мляко, а всички останали „подобни“ продукти се възприемат и от законодателството като „имитиращи продукти“. В българското законодателство много ясно са разграничени млечните и имитиращи продукти. Съгласно § 1, т. 4, букви „а“ и „б“ от ДР на ЗХр „групи храни“ са храни, обединени на базата на техния произход и състав, както следва мляко, млечни продукти, от една страна и млечни аналози - имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко, от друга страна. Приложение намира и НСИМП, която определя специфичните изисквания към млечните продукти и към имитиращите продукти, съдържащи в състава си мляко. Разпоредбата на чл. 7 НСИМП определя, че наименованието „сирене“ се използва за млечен продукт, получен чрез ензимна, киселинна или смесена коагулация на млякото и частично отделяне на суроватката. Наименованията, посочени в приложението (т. 4 в процесния случай - сирене), се използват само за млечни продукти, произведени в съответствие с изискванията на чл. 24 (чл. 5 НСИМП). При производството на млечни продукти наредбата изисква да се използват само точно определени съставки – сурово мляко, питейна вода, стартерни млечнокисели култури; безопасни и подходящи за коагулация на млякото сирищни ензими; калциеви соли; млечна киселина и/или лимонена киселина; сол за хранителни цели характерни и технологично необходими за производството на определен вид млечен продукт добавки в храните, ензими, ароматизанти и/или нови храни, захар, като разпоредбата на чл. 24, ал. 3 НСИМП изрично забранява добавянето на продукти на мазнини и протеини от *немлечен произход* с изключение на желатин, който може да се добавя с технологична цел в йогурт, в плодови и/или ароматизирани, и/или концентрирани млечнокисели продукти.

„К. масло“ и „кокосовото масло“ са вид растителна мазнина, едното извлечено от какаови зърна, а другото от ядката на кокосовия орех чрез пресоване. Те са основна съставка на множество различни хранителни и нехранителни стоки, което обаче не означава, че тези стоки са сходни помежду си. При сравнението на стоките „какаово масло“, „кокосова мазнина“, „кокосово масло“ и „кокосово олио“ от клас 29 на процесната марка и стоките „сирене“ от клас 29 на по-ранните марки, е очевидно, че те не съвпадат в своето естество – сиренето се произвежда чрез преработка на мляко.

Следва да се има предвид, че съгласно § 1 от ДР на НСИМП „имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко“ са продукти, наподобяващи изброените в приложението към чл. 5 (включително сирене), в които една или повече млечни съставки са заменени с частични или пълни заместители, като мазнини и/или протеини от немлечен произход, с изключение на продукти на растителна основа, при производството на които са вложени не повече от 10 на сто мляко или млечни съставки. Според наредбата в наименованието на имитиращите продукти, съдържащи в състава си мляко, се забранява използването на думата „млечен“ или нейни производни, както и наименованията, посочени в приложението. Потребителите са много внимателни при избора си и по този начин с още по-голяма сила следят да не се объркат при закупуването на даден продукт.

При етикетирането на имитиращи продукти, съдържащи в състава си мляко, върху етикета задължително в непосредствена близост до наименованието на продукта трябва да се посочва „Имитиращ продукт“ и ясно да се обозначени компонента или съставката, които са използвани като частични или пълни заместители на млечните съставки, с размер на шрифта съгласно Приложение VI, Част А, т. 4, буква "б" от Регламент (ЕС) № 1169/2011. Сравняваните по-горе стоки от клас 29 безспорно имат различен търговски произход, тъй като производителите на сирене, дори и да разширят производството си и към заместители на сирене – „имитиращ продукт“, не предлагат обичайно „суровината“ за тези заместители, тъй като тя е твърде различна по същество. Факт е, че производството на кокосово или какаово масло е твърде специфичен процес, изискващ специално оборудване, с което производителите на млечни продукти не разполагат. Но дори и производителите на сирене да разширят производството си и към „заместители на сирене“, то обичайно не предлагат суровината за тези заместители, тъй като тя е много специфична, а и ако се стигне до производството на заместители на сирене, потребителите ще ги възприемат като съвсем различен продукт. На българския пазар съществуват множество производители, които предлагат както млечни, така и местни продукти, но това не ги прави сходни.

Не без значение е и това, че пазарната реализация на оспорваните стоки е различна. Същите се предлагат на различни щандове в търговските вериги или в различни специализирани магазини. Т.нар. имитиращи продукти следва да бъдат поставени на отделни щандове или на обособени за целта места, отделени по подходящ начин или различни от тези, на които се предлагат млечните продукти; като щандовете и местата следва да са ясно обозначени с надпис „Имитиращи продукти“.

Като извод съдът намира, че между заявените стоки „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио“ от клас 29 и стоките „сирене“ от клас 29 на по-ранните марки не е налице сходство, тъй като имат различно естество, имат различни канали на разпространение и не са в конкуренция помежду си.

На трето място, преценката за наличие или липсата на сходство на сравняваните марки следва да се извърши след съпоставка на тяхната визуална, фонетична или смислова близост.

Относно смисловото сходство:

Процесната марка се състои от словесен елемент „CAPRICE“, изписан на латиница, а по-ранните марки се състоят изцяло от словните елементи „CAPRICE DES D.“, изписани на латиница. Съдът намира, че марките „CAPRICE DES D.“ и „CAPRICE“ са смислово сходни, доколкото в цялост, създават сходни смислови асоциации с думата „каприз“. Думата „CAPRICE“ е обща за сравняваните марки, която от английски и френски език се превежда като каприз, прищявка.

Относно фонетичното и визуално сходство:

Съдът намира, че е налице средна степен на фонетично и визуално сходство между сравняваните марки, поради факта, че по-ранната марка се състои от 3 отделни думи, докато процесната се състои от един словесен

елемент. Предвид факта, че общата дума „CAPRICE“ е в началото на сравняваните знаци, съвпадението оказва влияние върху визуалното възприемане на знаците. Налице е и фонетично сходство между процесната и по-ранните марки на жалбоподателя поради общите словесни елементи, тъй като процесната марка изцяло се съдържа в по-ранната, но при произнасяне на същите няма фонетична прилика („К.-РИС ДЕ ДЪО“ и „К.-РИС“).

От извършения анализ по-горе може да се изведе заключение, че съществува наличие на визуално, фонетично и смислово сходство, което е установено и от председателя на ПВ и което не се оспорва от жалбоподателя.

Последно, следва да бъде разгледана вероятността от объркване на потребителите. При общата преценка на вероятността от объркване следва да се вземе предвид средният потребител на съответната категория стоки, който се смята за сравнително добре информиран, умерено наблюдателен и внимателен при избора си на покупка, като не трябва да се забравя фактът, че нивото на внимание се променя в зависимост от съответната категория стоки и/или услуги (Решение на СЕС по дело C-342/97 „L.“, § 26). Вероятността за пряко объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка, е създаването на погрешна представа за производителя или търговеца на стоките и/или услугите, т.е. опасност потребителите да повярват, че стоките и/или услугите са на същите или икономически свързани лица. (Решение СЕС, C-39/97, „Canon“, § 29). Преценката на вероятността за объркване е обща и се извършва въз основа на всички относими фактори по конкретния случай и по-специално: идентичност или степен на сходство на процесната и по-ранните марки; степен на отличителност на по-ранните марки, степен на сходство на стоките и/или услугите, релевантен кръг потребители, връзката, която релевантния кръг потребители може да направи между процесната и по-ранната марка и др. (Решение СЕС, C 251/95, „Sabel“, § 22). Съдът на ЕС е посочил ключовия принцип, че оценката на вероятността от объркване предполага известна взаимозависимост между относимите фактори и по-специално наличието на сходство между марките и между стоките или услугите. В този смисъл по-ниската степен на сходство между стоките и услугите може да бъде компенсирана от по-висока степен на сходство между марките, и обратно. (Решение по дело № C-39/97, Canon, от 29/09/1998, точка 17).

В настоящия случай, конфликтните стоки на сравняваните марки са хранителни продукти от клас 29 МКСУ, които са стоки за ежедневно потребление, на сравнително ниска цена, купуват се често, и обикновено при избора им не се прави консултация със специалист. Релевантния кръг потребители на конфликтните стоки се състои както от широк кръг действителни и потенциални потребители, така и от професионалисти, които се занимават с производството, продажбата и разпространението на съответните стоки. В допълнение, потребителите обикновено знаят какъв вид продукт от тях търсят - мляко, сирене, масло, сметана, кокосови или какаови масла и т.н., и имат информация за продуктите и директен достъп до тях при избора им. Степента на внимание на посочените потребители е средна до повишена. Извършеният по-горе анализ показва, че между стоките „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио“ от клас 29 на

процесната марка и стоките „сирене“ от клас 29 на по-ранните марки не е налице сходство.

Липсата на идентичност и сходство по отношение на горесцитираните стоки обуславя категоричен извод, че не е изпълнена една от кумулативно изискуемите предпоставки на чл. 12, ал. 1, т. 2 ЗМГО, поради което във връзка с тях не съществува вероятност от объркване за потребителите. В случая, въпреки сходството на знаците, поради липсата на сходство между актуваните стоки от клас 29 „какаово масло; кокосова мазнина; кокосово масло; кокосово олио“ със стоките от клас 29 „сирене“ на по-ранната марка, липсва вероятност от объркване за потребителите по отношение на тях.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №177/29.05.2020г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК на ответника се дължат разноски. Съгласно приложимата норма на чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. В настоящия случай ответникът е бил представляван от юрисконсулт, като съдът в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определя размер на възнаграждението – 200 (двеста) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25^{-ТИ} състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на SAVENCIA SA/CABENСIA CA, Франция *срещу* РЕШЕНИЕ №177/29.05.2020г. на председателя на Патентното ведомство.

ОСЪЖДА SAVENCIA SA/CABENСIA CA, Франция, с адрес: 42 rue Rieussec, F-78220 Viroflay, Франция, със съдебен адрес: 1000 С., [улица], да заплати на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО, представлявано от председателя, с адрес – 1040 С., [улица], сумата 200 (двеста) лева – разноски по адм. дело №8175/2020 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова

